

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

Воася і Інші проти Румунії - 40355/11

Рішення від 12.1.2016 [Секція IV]

Стаття 34

Потерпілий

Статус спадкоємців для порушення скарги, заснованої на статті 3, від імені чоловіка, який помер до подання заяви до Суду: *статус потерпілого визнано*

- **Факти** – Шість перших заявників є спадкоємцями І.В., громадянина Румунії ромського походження, якого побила поліція у березні 2006 року. У червні 2006 року І.В. і троє перших заявників, котрі стверджують, що самі постраждали від жорстокого поводження, подали кримінальну скаргу проти винних поліцейських. І.В. помер у квітні 2010 року, його смерть не була пов'язана з інцидентом, що трапився у відділку поліції. Шестеро інших заявників продовжили внутрішнє провадження, котре зрештою було закрито. У провадженні в Суді до них долучилась сьома заявниця; її немає поміж спадкоємцями, проте вона була одружена з І.В., з котрим прожила переважну частину свого життя і виховала шістьох спільних дітей. Заявники висловили скарги від власного імені і від імені І.В., стверджуючи, зокрема, що І.В. і троє перших заявників зазнали жорстокого поводження від рук поліції, і що з цього приводу не було проведене ефективне розслідування.

- **Право** – стаття 34 (*статус потерпілого*): Суд зауважує, що І.В., безпосередній потерпілий від стверджуваних порушень Конвенції, помер до подання цієї заяви. Таким чином, Суд розгляне право всіх заявників подавати скарги до Суду від імені покійного. У попередніх справах, не залишаючи поза увагою суто особистий характер права, передбаченого статтею 3, Суд не виключав, що він може визнати правомочність у контексті скарг за статтею 3 за заявниками, які скаржилися на жорстоке поводження виключно стосовно свого покійного родича. Такі заявники повинні виявляти або сильний моральний інтерес, окрім простого грошового інтересу до результатів національного провадження, або інші вагомні причини, такі як важливий загальний інтерес, який вимагав розгляду їхньої справи.

- Дійшовши висновку, що перші шість заявників можуть вважатися непрямыми потерпілими, Суд встановив, що всі заявники, окрім сьомої, супроводжували І.В. одразу після нападу, були учасниками національного провадження і підтримували його після смерті І.В. Заява, яка стосується жорстокості поліції та дискримінації за етнічною ознакою, викликає серйозні питання відповідно до Конвенції. Перші шість заявників мали глибокий моральний інтерес до справи. Дійсно, вони також стверджували, що були потерпілими від жорстокості поліцейських та дискримінації, а перші троє заявників подали свої власні скарги разом з батьком до державних органів влади. Таким чином, вони можуть стверджувати, що були тісно пов'язані з подіями, що породжують цю заяву, і, отже, мають більш ніж простий матеріальний інтерес у справі. Перші шість заявників мали законні інтереси щодо подання до Суду даної заяви, котра стосується питань, що становлять загальний інтерес стосовно поваги до прав людини. Натомість, сьома заявниця не може вважатись непрямою потерпілою.

- **Висновок:** прийнятність стосовно перших шести заявників (одногосно).

- Суд дійшов висновку, одноголосно, про порушення матеріального положення статті 3 через жорстоке поводження, якого зазнав I.B., процесуальне порушення статті 3 через відсутність ефективного розслідування, порушення статті 14 в сукупності з процесуальним аспектом статті 3, і про відсутність порушення статті 14 в сукупності з матеріальним аспектом статті 3. Він присудив спільно першим шести заявникам 11 700 EUR на відшкодування моральної шкоди, завданої жорстоким поводженням, якого зазнав I.B.
- (для порівняння *Kabourov проти Болгарії* (déc.), 9035/06, 19 червня 2012, [Інформаційне повідомлення 153](#))